

Sallan tiedotuslehti 4-2007

www.kotosalla.kuolajarvi.fi

*Seimen keskellä valo hohtaa,
Joulun lämpöön se meidät johtaa.*

Kari Väyrysen puhe Sallan kunnan itsenäisyysjuhlassa

Itsenäisyyspuhe vuonna 2007

Pääkirjoitus

Kulkee kuin kuningas, vaeltaa kuin valtaherra – arvoitus tunnetaan eri puolilla Suomea.

Kuka on tuo kuningas ja valtaherra, joka vuodesta toiseen vierailee kaikissa pirteissä?

Arvoituksen ratkaisu löytyy kalenterista. Kansan odottamia kuninkaita ja valtaherroja ovat olleet juhlat, jotka ovat tuoneet tervetulleeseen pysähdyksen arjen keskelle. Juhla on arjen, aherruksen ja rutiinien vastakohta: silloin rauhoitetaan syömään ajan kanssa, silloin pukeudutaan juhlaan vaatteesiin ja silloin löydetään aikaa yhdessäoloon.

Sallan kunta on juhlinut 150-vuotista taivaltaan koko menneen vuoden ajan erilaisin tapahtumin. Juhlatoimikunnan tavoitteena oli suunnitella sellaisia juhlia, joihin mahdollisimman monella sallalaisella ja myös matkailijalla on mahdollisuus osallistua. Erityisesti Salla-viikko monine tapahtumineen ympäri pitäjää, juhlaohjelmasta marraskuusta ja 90-vuotiaan Suomineidon juhlinta ovat olleet koko kunnan väen kokoavia tapahtumia.

Juhlatoimikunnan tavoitteena on ollut myös tuoda esille oman pitäjän ihmisiä, kulttuuria ja osaamista. Ja kyllä meiltä osaavia ihmisiä löytyykin niin esiintyjä kuin juhlien järjestäjiä. Ilon ja onnen kyyneleet silmissä seurasin oppilaiden, meidän tulevaisuuden toivojen, esityksiä, työpajoja ja juhlintaa. Oppilaiden ja opettajien yhteistyönä tekemä Sallan historiasta kertova näytelmä oli osaamisen ja yhteen hiileen puhaltamisen voimanäyttö. Näytelmä alkoi lukkarikoulusta Kuolajärveltä ja päättyi kansainvälisten tähtiemme esitykseen. Näytelmän uusintaesityksestä on tullut lukuisia toiveita ja ehkä esitys on mahdollista saada kokoon vielä kerran kevään aikana.

Tätä lehteä tehdessä toimituskunnalla on ollut joulujuhla mielessä ja mikäpä meillä on ollut joulutunnelmaa nostattaa, sillä kirkonkylä on kauniisti puettu jouluasuun ja kotien ikkunoilla ympäri pitäjää loistavat kyntteliköt. Vuoden kiireet alkavat jo hiukan hellittää ja hiljentyneen aika on paikallaan. Pari joululeivonnaisohjetta menneiltä ajoilta ja nykyisyydestä julkaisemme teidät iloksenne. Lehden kruununa on Sallassa tuotekohiteltu SALLA-kakun ohje. Julkaisemme myös uunituoreen SALLA-räpin sanat, joka luo tulevaisuudenuskoa ja muistuttaa, että SALLA ON AINA SALLA.

Tämä KotoSallan neljäs numero jaetaan nyt ensimmäistä kertaa Koillis-Lappi-lehden välissä koko seutukuntaan ja kaikille Koillis-Lappi-lehden lukijoille Suomessa ja ulkomailla. Lehti on luettavissa myös nettiversiona osoitteessa www.kotosalla.kuolajarvi.fi. Nettiversiona voi lukea myös aikaisemmin ilmestyneet KotoSalla – lehdet. Seuraava lehti ilmestyy helmi-maaliskuun vaihteessa. Julkaisemme mielellämme lukijoiden juttuja, runoja ja terveisiä.

Toivotamme kaikille lukijoille rauhallista joulua ja joutenoloa.

Kunnioitetut sotaveteraanit, arvoisa juhlayleisö, vietämme itsenäisyyspäivää - kansakuntamme tärkeintä juhlapäivää. Tänään on vuorossa itsenäisyyden 90-vuotisjuhlapäivä.

Suurin kiitos itsenäisyydestämme kuuluu sotiin osallistuneille henkilöille; rintamalle lopullisesti jääneille ja sieltä palanneille, kuten teille arvoisat sotaveteraanit.

Kiitos kuuluu myöskin sodan aikana ilman asetta työskenteille sekä ennennäkemättömään jälleenrakentamiseen ja sotakorvausten maksamiseen osallistuneille kansalaisille.

Pitkään jatkunut rauhan kausi tuudittaa uskomaan, että itsenäisyys on itsestään selvä. Eurooppaa pidetään rauhan ja itsenäisyyden tyysijana.

Tapahtumat Balkanilla ja suurvaltojen koventuneet otteet aivan meidän lähituntumassa tuovat kuitenkin tuulahduksen menneistä kireistä ajoista.

Pinta-alaltaan suurehkon, mutta asukasluvultaan pienen Suomen on taiten otettava askeleensa tänään ja tulevaisuudessa.

EU:n ja Venäjän rajalta katsoen parhaat askeleet ovat itsenäiset askeleet ilman Nato-kytkentää.

Kuuluminen Euroopan Unioniin ja huolehtiminen omista asioista periaatteella - ystävävä läheltä, viholliset kaukaa - takaa parhaiten valtiollisen itsenäisyyden ja turvaa raja-alueiden rauhallisen elämän.

Jäsenyys sinällään Euroopan Unionissa herättää kysymyksiä siitä, olemmeko sittenkin niin itsenäisiä? Brysselissä päätetään jopa se, montako sutta Suomessa pitää olla.

Mielestäni itsenäisyyteen liittyen huomattavan tärkeitä asioita ovat tasavertaisuus lain edessä, kuntien ja alueiden itsehallinto ja elämälle tärkeiden palvelujen turvattu taso ja saanti myöskin täällä pitkien etäisyyksien ja harvan asutuksen raja-alueilla.

Kunnallinen itsehallinto on paljon vanhempi instituutio Suomessa kuin valtiollinen itsenäisyys. Sallakin viettää nyt 150-vuotisjuhlaa vaikka ajankohdan oikeellisuudesta on muutaman vuoden tulkintaero.

Suomen kuntien toimintakenttä on laajan maailmassa, kohtamme kunnan lähes joka päivä kehdestä hautaan. Kun kunnalliseen itsehallintotarkasteluun liitetään valtion harjoittama tai harjoittamaton asutuspolitiikka, niin kysymys itsenäisyyden sisällöstä nousee entistä tärkeämmäksi meidän alueella.

Jo vuosituhansien ajan asutuspolitiikka on ollut myös ja ennen kaikkea puolustuspolitiikkaa - niin meillä kuin muuallakin.

Norja, Tanska, Venäjä, Amerika ja Kanada harjoittavat kihtiävällä tahdilla uudisasutusta pohjoisilla alueilla ja turvaavat jo olevan asutuksen pysyvyyttä.

Norja siirtää myöskin puolustuksen painopistettä pohjoiseen. Alueet ovat Lapin kaltaisia pohjoisia alueita.

Suomessa on korkealta taholta suoraan sanottu, että asutuspolitiikka ei ole enää puolustuspolitiikkaa ja se näkyy valtion käytännön toimissa.

Haja-asutusalueilla postinhakumatka saa olla enintään 1 km, keskustajamissa 50 m.

Liikuntarajoitteiselle ja näkövammaiselle asukkaalle liikkuminen keskustajamissa on huomattavasti helpompaa kuin haja-asutusalueilla, mutta säännöt ovat täysin päinvastaiset, aivan kuin ihmiset halutaan kerätä taajamiin.

Metsäyhtiö, jossa valtiolla on kolmanneksen äänivalta, lopettaa kannattavan ja erittäin hyväkuntoisen tehtaan seudullamme ja ilmoittaa suoraan, että Itä-Lapin ihmiset uhrautaan Kenin, Oulun ja etelän ihmisten puolesta ja puu viedään Oulun ja muiden isojen tehtaiden ja työntekijöiden turvaksi. Tavoitteena on saada puulle 0-raja, jonka takana hakkuut ovat vain ajoittaisia.

Onko tämä itsenäisen valtion kansalaisten hyvinvointia lisäävää toimintaa?

Meidän kohtalona on päivästä päivään taistella ennen itsestään selvyytenä pidettyjen palveluiden turvaamiseksi; joukkoliikennepalvelut, juna, aurauk, puhelin, televisio, laajakaista, poliisi. Luettelosta tulisi todella pitkä.

Rajavartiolaistolaki muuttui siten, että rajamiehillä on myös poliisi oikeuksia. Kun laki on nyt hyövä, niin 100 rajamiestä viedään meiltä etelän turvaksi.

Kaiken tämän jälkeen tunnemme olomme turvallisiksi ja itsenäiseksi?

Salla ja Itä-Lappi ei suinkaan ole ainoa kunta ja alue Suomessa, jossa tilanne on samanlainen.

Valtion politiikka - ei välttämättä julkilausuttu - on saattaa väestön valtaenemmistö Helsinki - Tampere - Turku - kolmioon ja tämän lisäksi ehkä vajaan kymmeneen maakuntakeskukseen.

Loppuosa maata saa jäädä autoksi ja tyhjäksi, ainoastaan sen verran tarvitaan paikallisia ihmisiä, että valtaväestö loma-aikoinaan tulee hyvin palvelluiksi näillä alueilla.

Olen monesti ihmetellyt, miksi

kaikki puolueet ja muut merkittävät vallankäyttäjät ovat omineet tämän politiikan annettuna itsestäänselvyytenä, ikäänkuin luonnonlakina?

Mielestäni tämä on vastoin itsenäisyyssaatetta.

Puhuhan Euroopan Unionikin voimakkaasti alueiden Euroopasta, jossa alueilla on vahva merkitys.

Onko niin, että Suomelle riittää yksi tosi vahva alue - pääkaupunkiseutu? Olemmeko tunnetusti yhden totuuden maa.

Kansallisteatterissa vastikään ensi-iltansa saanut Tuntemattoman sotiin uusi tulkinta toteaa Suomesta: kalliisti puolustettu mutta halvalla myyty maa. Onko todella näin?

Maanpuolustuksessa on aluepuolustus menettänyt merkitystään ja tilalle ovat tulleet entistä kalliimmat hävittäjät, helikopterit ja torjuntaohjukset.

Moneenko kolikkaan laajaa isänmaatamme rajallinen määrä välineitä riittää. Eikö koko maata enää puolustetakaan.

Sodat on voitettu ja tullaan voitamaan taistelussa mies miestä vastaan.

Maailman vahvin valtio - Yhdysvallatkin - on tämän saanut jälleen oppia Irakissa ja Afganistanissa.

EU:n direktiivien lisäksi meillä on enenevässä määrin asioita, joiden tila ei täydellistä itsenäisyyttä takaa.

Elintarvikeomavaraisuudesta on luovuttu, suomalaiset laivat eivät riitä kriisiajan välttämättömiin kuljetuksiin ja jos pohjolassa tulee samanaikaisesti pitkät pakkaset sähkön kulutusta on merkittävästi rajoitettava.

Valtio on siirtänyt liiaksi perusasioitaan markkinoiden hoidettavaksi. Markkinoilla ei ole isänmaata eikä isänmaallisia velvoitteita.

Arvoisa juhlayleisö

Mieltäni askarruttaa erityisesti seuraava kysymys; mistä ammenamme elinvoiman siihen, että Sallan kunta täyttää vuosien kuluttua itsenäisenä kuntana 200 vuotta ja jopa 300 vuotta?

Filosofian tohtori Samuli Onnela piti Sallan 150-pääjuhlassa 19.07. juhlapuheen, jossa hän pohti mm. sallalaisten selviytymisen syitä.

Keskeinen asia hänen mukaansa on sallalaisten lannistumattomuus ja peräänantamattomuus.

Jos jokin ei onnistu ensimmäisellä kerralla, niin sitten yritetään uudelleen ja sitten taas uudestaan.

Toinen merkittävä näkemys on se, että sallalaiset eivät ole katsoneet vain kahteen suuntaan, vaan elämisen ja oppimisen suuntia on rohkeasti etsitty kaikista ilmansuunnista ikivanhan pyyntikulttuurin perinteitä

noudattaen.

Tämä on muovannut sitkeän ja lannistumattoman raja-alueen karieseman sallalaisen. Salla on ollut hyvin kansainvälinen paikka jo aikojen alusta lähtien. Täältä on löytynyt maailman vanhin suksi, yli 5000 vuoden ikäinen. Vastaavanlaisia sukasia on löytynyt mm. Siperiasta.

Tämä osoittaa, että sallalaiset ovat jo tuolloin olleet hyvin liikkuvia ja kansainvälisiä, voisi nykytermein sanoa - globaaleja kansalaisia.

Valtiollisen itsenäisyyden vuosikymmenet olivat Sallalle - paradoksaalista kylläkin - huonoa aikaa sotineen ja siitä aiheutuvin evakkoreissuineen ja alueluovutuksineen sekä suljettuna olleen rajan vuoksi.

Kun Suomi liittyi EU:hun, niin tällöin myös valtiojohtomme katseet näkivät tänne. Näkemykseni on, että ilman EU:n jäsenyyttä, aktiivisuutta ja rahaa Sallan raja-asema ei olisi vielääkään avoin kansainväliselle liikenteelle.

Uskon, että Salla-Alakurtti -radan rakentamisen suhteen EU tulee jälleen olemaan ratkaiseva tekijä.

Hyvät kuulijat

Toivon maamme tulevilta johtajilta löytyvän itsenäisyyden alkuaikojen ja sodan jälkeisen ajan näkemyksiä itsenäisen kansallisen valtion peruspilareista; maan kaikkien osien asuttuna pitäminen ja perustuslaillisten oikeuksien ja palveluiden turvaaminen asuinpaikasta riippumatta.

Kasvava juopa entistä paremmin menestyvien ja entistä heikommin pärjävien välillä tulisi kääntää jälleen kapenemaan kuten oli sodan jälkeisinä vuosikymmeninä.

Sallalaisilta toivon löytyvän entistä sitkeämpää asennetta turvaamaan kunnan itsenäisyys ja sitä kautta työtä ja tarvittavat palvelut kuntalaisille.

Olemme EU:n sillanpää Barentsin alueelle - yhdelle maailman rikkaimmalle luonnonvara-alueelle sekä erittäin tärkeälle sotilasalueelle. Tämä tosiasia ja sallalaisten ominaisuudet tarjoavat meille jokapäiväisen leivän pieninä palasina molemmin puolin rajaa hankkien ja takaavat Sallan pyymisen kartalla.

Sodan jälkeinen hokema - Salla sallana säilyköön - olkoon meidän mottomme tulevinakin vuosina itsenäisessä ja rakkaassa isänmaassamme.

Kunnioitetut sotaveteraanit, arvoisa juhlayleisö, toivotan teille hyvää itsenäisyyspäivää.

Kari Väyrynen

Akkavaaran emännät Tuula Huotari ja Teija Poikela.

Vuosien takaa: Eräs joulu

Kun taas on se joulun aika ja joulun monet herkut ilot ja juhlat odottavat, tuli mieleeni eräs hyvin vaatimaton, oikeastaan ruma joulu, Sulavalla yli kolmekymmentä vuotta sitten.

Oli tullut mentyä sinne tukin kaatoon jo marraskuun lopulla, ja kun matkaa sieltä kertyy noin satakunta kilometriä kotiin, niin ei viitsitty näin pian lähteä kahden päivän takia hiihtelemään tätä matkaa, vaan päätettiin viettää sillä kertaa joulun pyhät siellä metsäkämpällä.

Kaatelimme tukkeja yhdessä velimiehen kanssa neljälle hevoselle. Hevosmiehet olivat: Kasurinen, Mäläskä, Aartola ja Vuokila, jostakin Rovaniemeltä ja Tervolas-ta päin.

Meillä sattui silloin metsä olemaan mitä parhain. Oksatonta ja suoraa kuin ruista, siksipä, ei maltettukaan lähteä kotiin. Puista tuli miltei järkiään kolmileikkosia ja kun palsta vielä sattui olemaan sellaisessa rinteessä, mistä sai yhdestä lanskista ajaa monta päivää kuorma, kuorman perään. Ei muuta kuin kaatelimme puut pitkän rinnettä telojen päälle ja annoimme niiden pyöriä rinteessä alla olevalla tasanteelle. Näin sinne kertyi aivan samaan ruuhkaan saatoja runkoja.

En ole koko elämäni ollut näin hyvässä metsässä, vaikka noin kahtenäkymmenenä talvena olen siellä ollut, mutta paljasta siitä tulikin sen jälkeen kun paljon muuta ihometsää ei ollut olemassa. Menin ensikerran tukkimetsään kuusitoistavuotiaana ja viimeisen kerran olin uutisissa sota-aikana 1943. On sitä tullut oltua sielläkin.

Tässä Sulavan harjussa oli metsä vielä tervettä kuin vasta valetut kynttilät, eikä matkaakaan ollut lanskiihin kuin vajaa kolme kilometriä. Kahteen mieheen valmiita tukkeja kertyi niin paljon, että palstan loputtua täytyi ottaa 2 hevosta lisää näitä kasoja ajamaan.

Tästäpä syystä juuri emme maltaneet lähteä jouluksi kotiin, vaan jäimme ajattamaan puumme lanskiihin ja kiireellä taas ottamaan uutta palstaa, niin kuin tukin kaatamalla on ollut tapana kautojen. Se ahneuden paholainen kun on niin helppo tarttumaan siivoonkin mieheen, ja kun ihminen on nuori ja joka puoli uhkuu voimaa ja terveyttä, sitä pitää silloin tuhata mielin määrin, ja kun on joku toinen hullu, joka siihen yllyttää, niin minkä sille muuta voi kun antaa voimiensa pursuta vain. Kun rahaa vähän saa sitä aineempi himoitsee, välittämättä sitä, että

näin työmies monesti polkee palikat itseltään ja kaikilta alas, niin kuin ne sitten menivätkin.

Minun tuli mainita, minkälainen oli se joulu siellä metsäkämpällä.

No, se oli monessa suhteessa erikoinen. Olimme käyneet aatonakin aamurupeaman kaatamassa tukkeja, sitten valmistauduimme kukin omalla tavallamme sen illan viettoon. Joku miehistä oli hakenut kuusen (harvinaisuus muuten siihen aikaan) ja naulannut sen ovensuuritsin laitaa. (Todennäköisesti Vuokilan poika se tämän kumman oli keksinyt, sillä näin hänet siinä metsästä palattuani ripustelemassa pakettinaruja, leipäpaketti "Työkansan"-kuvatekstistä leikattuja viipaleita, jopa kettingin kappaleita sen oksille). Joku keksi ripustaa siihen pari liemikauhaa, muutamia kahvikuppeja, käristyskauhan ja hyvin nokisen kahvipannun sekä muutamia tupakintumpeja.

Kun tämä koristelu oli suoritettu, löydettiin vielä kokon kaapista pari muutaman tuuman pituista kynttilänpätkää, joista toinen sidottiin kuusen latvaan ja toinen yhteen pisimmälle töröttävään puolikuivaan oksaan.

Jos kuusi oli näin primitiivinen, primitiivinen oli muukin joulu-aaton vietto. Ei siinä poppoossa laulettu "parhaasta joululahjasta", vaan kaikenlaisia rekilauluja ja niitäkin pokkasakin pöytään jostakin ilmestyneen kiljun voimalla, sillä mikäpä muu maailman rannan kiertäjän saisi laulattamaan kuin iliolemi ja sitä on saatava joulunakin.

En luonnollisestikaan ottanut osaa tällaiseen juhlan pitoon, enkä muuhunkaan iloon, vaan seurailin omasta loukostani, peitillä maaten, kuinka korkeaan fallettiin ilo nousee. Mitäpä minä muuta siinä voin kuin katsella hiljaa kaikkea vanhojen kalstaani-riemua, partauroitten, joita oli tullut toisista kämpistäkin meille ilon pitoon. Sieltä löytyivätkin parhaimmat pelurit, humupeat ja ruokottomien vitsien kertojat.

Sen vaikutelman sain siitä joulusta, ettei ole hyvä alkeellisia ihmisiä jättää ilman "paimenta" yksin metsäkämpälle, rienaus ja rivoisuus siellä heti vallitsee. Niin sanoin sen levottoman yön jälkeen etten toista kertaa tällaisena juhlanäjä holtittomien ihmisten pariin, menen kotiin, taikka inhimillisten ihmisten seuraan, vaikka olisi matkaa viisisataa virstaa.

Häävi.

Noora

Esittelyssä Akkavaara

Akkavaara on Sallan ydinkeskustassa sijaitseva kahvila-pizzeria, jonka omistavat Tuula Huotari ja Teija Poikela.

Tuula siirtyi Akkavaaran omistajaksi syksyllä 2007 ja myöhemmin samana vuonna Teijasta tuli toinen osakas yritykseen. Pizzerian nimi pysyi omistajuuden vaihtuessa samana, sillä nimi oli jo vakiintunut turistien ja paikallisten arkeen. Kokemusta alalta molemmilla naisilla on paljon, sillä Tuula on pyörittänyt 90-luvulla Kotipizzaa ja Teija on työskennellyt paljon keittiötyössä.

Tuula ja Teija tutustuivat entisten töiden merkeissä ja yhteistyö on alkanut loistavasti Teijan tullessa osakkaaksi, sillä kumpikin on jo löytänyt oman paikkansa yrityksessä ja molempien rutiinit sopivat hyvin yhteen.

Akkavaara tarjoaa pizzaa, salaateja ja kahvia leivonnaisten kera sekä mietoja alkoholijuomia. Tarvittaessa he voivat myös järjestää vaikka lapsille syntymäpäiväjuhlia ja tilauksesta ryhmille muutakin ruokaa kuin pizzaa. Akkavaarasta on myös mahdollisuus ostaa leivonnaisia suoraan tekkijöiltä itseltään. He tekevät kaikki leivonnaisensa itse, myös gluteenittomat kahvileivät.

Akkavaaran tunnelma on lämmin ja molemmat naiset ovat selvästi löytäneet oman alansa. Heidän motiivinsa onkin, että asiakas on tyytyväinen lähtiessään ja varsinaisen ravinnon mukana tarjoillaan myös sielunruokaa. Tuula huomauttaa, että asiakkaan tuntemus täytyy olla hyvä, jotta tyytyväisyys on taattu. Asiakaspalvelutyössä täytyy olla yhtä monipuolinen kuin asiakaskuntakin on.

Akkavaara on keskeisen sijaintinsa vuoksi hyvä tapaamispaikka ja usein ovat omistajat auttaneet eksyneitä turisteja pulasta ja ohjanneet heidät oikeisiin paikkoihin. On jopa tapaus, jolloin Tuula on ohjannut turistit henkilökohtaisesti majoituskohteeseen heidän eksyttyään.

Usein asenne yrittäjyyttä kohtaan voi olla pelokas, mutta nämä naiset ovat tietoisia riskeistä ja huomauttavat, etteivät ole kultakaivosta etsimässä, vaan haluavat tulla toimeen ja tehdä työtä, josta pitävät. Naisista saa kuvan, että jalat ovat tukevasti maan pinnalla ja kokonaisuus hyvin kasassa. Molemmat naiset ovat perheellisiä, joten työtä ei voi tehdä 24h vuorokaudessa, mutta itselle tehtävässä on ilo tehdä myös ylimääräistä. Molemmat kiittelevätkin isäntäväkeänsä, jotka ovat pitäneet kotia pystyssä naisten pyörittäessä yritystä. Teho-

kaksikko myöntää olevansa väsynyt, mutta onnellinen.

Akkavaaralla on suunnitelmissaan järjestää erilaisia tapahtumia ja 7.12. ollut karaoke ilta oli todella onnistunut tempaus. Palaute illasta on ollut positiivista. 21.12. heillä järjestetään elävän musiikin ilta, jolloin luvassa on tunnelmallista musiikkia ja hyvää ruokaa.

Pizzeriassa on myös esillä paikallisten taiteilijoiden töitä kuten Tais-to Vierikon Lemmenjoki-sarja sekä Heimo Sovan maalauksia. Tauluja on mahdollisuus ostaa suoraan seiniltä, jolloin Akkavaaran sisustus pääsee jälleen muuttumaan.

Akkavaaraa on myös laajennettu marraskuun lopulla ja uuden puolen sisustus on saanut paljon kiitosta. Asiakkaat eritoten naiset ovat olleet ihastuneita paikan yksityiskohdista. Laajennuksen jälkeen onkin ollut jokaiselle tarjolla jotain. Looseissa voi ruokailla rauhallisemmin ja yksityisesti kun taas uudella puolella on valoisuutta ja väljyyttä.

Akkavaaraan ovat tervetulleita kaikki vauvasta vaariin. Paikan omistajat ovat rentoja, ystävällisiä ja ahkeria naisia, joiden vastaanotto on aina lämmin ja kotoisa. Heillä on aina aikaa asiakkaalle.

Nyt sytty valot tuhannet?

Jos ei ihan tuhannet, niin monet kymmenet, ehkä sadatkin. Kursun kyläläisiä kutsutaan osallistumaan Kursun kylänraitin jouluvaihtokun- tekemiseen 23.12.2007! Tarkoituksena on koristaa jää-, lumi- ja muunlaisin lyhdyin tie keskustasta hautausmaalle aatonaaton iltapäivällä. Lyhtyihin kannattaa laittaa 48-60 tuntia palavat kynttilät, jolloin valaistus olisi kaunis myös aattona. Jos jokaisessa Kursun alueen n. 150:ssä taloudessa varustetaan 3-5 (tai enemmän) lyhtyä, niin silloin aletaan olla melkein tuhannessa valossa!

Mutta? Nyt joulun valkeat välkkyy? Tehdään kylänraitti sellaiseksi, että sitä tullaan katsomaan kauempaakin!

TAIDENÄYTTELY SALLAN POROPUISTOSSA 1.12.2007-30.4.2008

Esillä Sinikka Viitanen
(o.s. Kurvinen) öljymaalauksia,
mm. maisemia Sallasta.
TERVETULOA!

AKVARELLEJA

SALLAN
PORO-
PUISTOSSA
päivittäin
klo 10.00-17.00
Tervetuloa!

Joulupukin ja Pakkasukon kohtaaminen

Joulu lähestyy...

Vielä ehtii ottaa osaa piparkakkutalo-kilpailuun! Tee piparkakkutalo tai jokin muu piparkakkuaikeista tehty rakennelma. Jokainen työ palkitaan pienellä yllätyspalkinnolla.

Tuo työsi 17.12.2007 mennessä K-market Puolukka. Työn tulee mahtua A3 kokoiselle tukevalle alustalle ja se tulee pakata sellofaaniin. Työt ovat nähtävillä joulukuun asti.

Yleisö äänestää töistä parhaan, joka julistetaan 20.12.2007. Kaikkien äänestäjien kesken arvotaan jouluisia yllätyspalkintoja.

Onnea leikkimieliseen jouluisen kilpailuun!

Toivottaa K-market Puolukan väki

Syksyllä 2002 Korvatunturin Tonttulassa elettiin vielä leppoisissa tunnelmissa, varsinaiset joulukiireet eivät olleet vielä alkaneet. Aherrettiin kylläkin normaaliin tapaan, ohjelmassa oli puolukka-retkelle lähtö. Joulumuori oli aamulla aikaisin noussut valmistamaan retkievättä, paistovalmiit nauris- ja perunasangit hän voiteli poronkuurasvalla, ennen uuniin laittamista.

Joulupukki istui mielipaikallaan pahkakeinutuolissaan, Korvatunturisanomia lukemassa, pr, pr, pr pirrasi pukin kännykkä hänen taskussaan, kuka kummahan tähän aikaan soittaa, haloo Joulupukki täällä Korvatunturilla. Terve mieheen, täällä Pakkasukko rajan takaa, terve terve, mikäpä virkaveljen sai soittelemaan? No me kun molemmat olemme hyväntahdon lähettejä, niin päätin ehdottaa, että eikö lähdetäis rajanavausjuhliin Kellošelän raja-asmalle.

Joulupukki sukki partaansa, tuota mitähän se muori tuumaa tästä, kun se puolukkaretki, kääntyy muuriin päin, täällä Pakkasukko ehdottaa rajanavausjuhliin osallistumista, no ilman muuta menet, kyllä me tonttuin kanssa marjat. Sovittu sanoo joulupukki Pakkasukolle, tavataan juhlilla, näkemisiin.

Pitää muistaa passi, ja muistiinpanolehtiö ja kynä, entä minkälaisilla tamineilla? Sanoppas muuriseni minkälaisilla tamineilla sitä? No et ainakaan vielä näyttäydy virka-asussa tähän aikaan vuodesta, laita ne tamineet, joilla olit Kekkosen luonnonpuiston avajaisissa, nehän ei sielläkään herättäneet isommin huomiota. Entä millä kyydillä, kun ei ole luntakaan, että porolla. Ei hätää huikkasi rai-kulitonttu, joka oli parhaiksi tulut tupahan ja kuullut juhliin lähdistä, hyppäät vain Korkiasarven selkään ja pitelet tiukasti sarvista kiinni, jopas alkaa matka taittua. Vai sillä tavalla jahkaa Joulupukki, sinulta Raikuli se ei mikään jää kokeilematta.

Nopsasti taittui matka Korkiasarvisella ratsastamalla ja parahaiksi kerkesi Joulupukki raja-asmain puoliväliin toteutetulle juhlapaikalle, jossa pääministeri Paavo Lipponen ja pääministeri Mihail Kasjanov avasivat kansainvälisen rajanylityspaikan Sallasta Venäjälle, leikkaamalla maiden lippujen värejä noudattavat silkinauhhat samanaikaisesti poikki.

Tämän jälkeen seurasi juhlanavaus puheenvuorot, joissa kiiteltiin puolin ja toisin. Onkohan Pakkasukko jo juhlapaikalla, eihän tässä väenpaljoudessa heti huomaa, sillä hänkään ei varmaan

ole juhla-asussaan. Samassa Joulupukki tuntee reilun kädenlyönnin olallaan ja toivotuksen, terveppä terve, täällä sitä ollaan, tällä historiallisella hetkellä. Terveppä terve, niinpä ollaan vastaa Joulupukki ja jatkaa: Noista puheenvuoroista parhaiten kommentoi omia tuntemuksiansi Väyrynen todetessaan, että arkipäivän askareilla ja kanssakäymisellä rakennamme parhaiten kestävä pohjaa hyvälle yhteistyölle, naapurit keskenämme.

Eiköhän lähdetä katsomaan mitä emännät tarjoilee. Runsaat on voileipä- ja kahvitarjoilu pöydät. Siinä kahvitellessa puhe kääntyy väkisinkin työasioihin ja joulun viettoon. Sinulla se Joulupukki on varmaan helpompaa, kun on paljon tonttuja apuna, tuumaa Pakkasukko, minä sen sijaan saan Lumiprinsessan kanssa huolehtia koko laajan Venäjänmaan lahjojen jaon, täytyy vaan ennen lähtöä syödä vahvasti kunnan möykkyjä kalkkunanrinnan, hapankaalen ja tsajun kera, mitäpä sinä Joulupukki syöt rankalle reissulle lähde-tyäsi?

kyllähän se tuhtia syötävää täytyy olla, tuolle tuplasti kursulaiselle leivälle kun laittaa paksun siivun Joulumuorin paistamaa kinkkua ja kotikaljaa siemaisee tuopiillisen, niin pitkälle sillä jo aattoiltana reissaa.

Käydäänpä teidänkin puolella juhlamenoja seuraamassa. Ai, ai komiat on pöydät täälläkin, tuumaa Joulupukki, täällähän on enemmän virvokkeiden puolta, pulloista päätellen, tiedä häntä niiden virvoittavasta vaikutuksesta? Eikö nuo enemmän uuvuttavia liene, tuumaa Pakkasukko. Kova niillä näyttää olevan kysyntä, katsoppas kuomaseni, pullothan häviää povitaskuihin, eihän tuo ole ollenkaan juhlavieraille sopivaa käytöstä.

Joulupukki kaivaa muistilehtiönsä taskustaan ja alkaa tehdä muistiinpanoja. Aivan, aivan ju-pisee Pakkasukko. Jouluna ei sitten kaikki saakaan pukinkontista lahjakääröä, taitaapi tulla risukimppu, minulla se risukimppu on valmiiksi sidottu vyölle, jota näyttelen tuhmillle lapsille ja aikuisillekin. on se sentään hausken-paa ojentaa lahja jouluna ja saada ihmiset hyvälle mielelle, toteavat Joulupukki ja Pakkasukko hyvästellesään. Tapaamisiin, he toivot-tavat erotessaan.

Elvi Luusua 5.12.2002

TUNTEMATON RINTAMA

Talvisota Sallan alueella 1939-40

Suomalais-Venäläinen kiertonäyttely Poropuistossa 19.12.2007-31.1.2008

Museoalan kehittäminen Sallan ja Kantalahden alueilla -hanke yhdessä Kantalahden kaupungin museon, 19. Armeijan museon ja Alakurtin koulun nro 3 kanssa on rakentanut paikallismuseotasolla ainutlaatuisen kiertonäyttelyn Sallan suunnan taisteluista talvisodassa.

Näyttely on kiertänyt Kantalahden ja Alakurtin kautta Sallaan. Näyttely on avoinna Poropuiston aukioloaikana päivittäin klo 10-17. Tervetuloa!

Lisätietoja:

Museoalan kehittäminen Sallan ja Kantalahden alueilla -hanke www.salla.fi/museohanke/

Projektisuunnittelija Mikko Aho
puh. 0400 394 092, sähköposti: mikko.aho@salla.fi

Kumipäivä-konsertti

Sallatunturin koululla 7.12. esiintyi Maailmanmusiikkiyhtye Kumipäivä. Kokoonpano soittaa musiikkia eri puolilta maailmaa ja esittelee samalla erilaisia soittimia ja musiikkityylejä. Ryhmään kuuluu myös Sallasta kotoisin oleva Pauliina Satokangas (os. Polojärvi).

Konsertteja pidettiin kaksi kappaletta, jolloin kaikenikäiset oppilaat Kirkonkylän ja Sallatunturin koululta pääsivät mukaan. Myös toimintakeskuksesta tuli porukkaa seuraamaan esitystä.

Musiikki soljui eri manteiden välillä sutjakkaasti ja kappaleiden välillä orkesteri esitteli laulun taustaa ja erityisiä soittimia, joita maanossa käytetään.

Esiintyisiin kuului monenlaisia soittimia ja myös laulua. Pauliina Satokangas esit-

ti kauniin mustalaislaulun, joka kuuluiikin konsertin herkimpiin lauluihin. Tarjolla oli kuitenkin myös rempseämpää musiikkia muun muassa viskilaulun osalta.

Erityylisten laulujen tasapaino pysyi kuitenkin hyvin käsiteltävänä ja porukka vaikutti rennolta ja yhteen nivoutuneelta.

Kyseinen yhtye on perustanut myös yhdistyksen Rovaniemen maailmanmusiikin ystävät, jonka yhtenä tarkoituksena Pohjois-Suomen kouluissa on laajentaa sekä kuuntelijoiden että esiintyjien kokemuksia eri maiden musiikkikulttuureista.

Konsertin jälkeen oppilailta oli mahdollisuus tustua lavan edessä erilaisiin rumpuihin ja muihin soitimiin. Aluksi arkaillleet oppi-

laat paukuttivat jo hetken kulluttua tottuneesti rumpuja ja eräs punatukkainen yleisön jäsen innostui jopa tanssimaan rytmien mukana.

Myöhemmin päivällä oli osalla oppilaista mahdollisuus päästä opettelemaan Kumipäivän johdolla rumpumusiikkia sekä laulua. Alkukankeuden jälkeen musiointi sujui mallikkaasti ja letkeitä rytmejä saatiin aikaan laulun säestyksellä. Ei opettelu kuitenkaan Kumipäivän poistumiseen päätynyt, sillä viikonlopuksi oli luvassa kotiläksynä muutamien rytmisarjan opettelua. Lasten ilmeistä päätellen nämä läksyt tehdään kuitenkin mutisematta. Porukka oli innostunutta ja kyselyiden perusteella harjoittelu oli ollut kivaa. Erilainen musiikkitunti kaiken kaikkiaan.

Salla-kakun tarina

Kun Salla 150 v. juhlia alettiin suunnitella, oli alusta asti selvää, että juhliin täytyi saada jotakin erikoista ja erittäin sallaista. Sellaiseksi muodostui lopulta Salla-kakku. Kakku on ulkonäöltään isänmaallinen ja suomalaisen muotoilun mukaan yksinkertaisen kaunis. Sallan kunnan vaakuna sai arvoisensa paikan kakun koristeena. Siniharmaa vaakuna vitivalkoisen, kimmeltävän lumikuorrutteen päällä – hienoa! Vaikka kuntamme täyttikin kunnioitettavat 150 vuotta, on Salla-kakku kuitenkin leivontamaailman nykytrendien mukainen moussetäytteineen ja vaahtokarkkitaikinakuorrutteineen.

Salla-kakun ohje oli ennen juhliä salaisuus, sillä sen haluttiin säilyvän yllätyksenä vieraille. Tässä kuitenkin Salla-kakun ohje kokeiltavaksi kaikille siitä kiinnostuneille. Julkaisemme ohessa myös vertailun uoksi entivanhaisen Salla-pullan ohjeen.

Ajat ja leivonnaiset ovat aikojen saatossa muuttuneet, mutta sallalaisten perusominaisuudet säilyvät. Eräs juhlavieras oli osuvasti kommentoinut Salla-kakkua ja mielestäni samalla myös perussallalaista ihmistä todetessaan, että vaikka kakun päällinen on sitkasta, niin sisältä löytyy pehmeys palkitsee. Voiko salla-laisia tuon paremmin kuvailla?

Hauskaa juhluvuoden loppua ja maukkaita leivontahetkiä!

Susanna

Salla-kakku

Ohje Susanna Jussila

Vaahtokarkkitaikina

200 g	valkoisia vaahtokarkkeja (esim. Haribon Barbecue-vahtiksia)
1 rkl	vettä
250 g	tomusokeria

Ota esille kaksi muovikulhoa. Voitele toisen kulhon sisäpinta ruokaöljyllä ja lisää vaahtokarkit ja vesi kulhoon. Kuumenna vaahtokarkkeja mikrossa täydellä teholla 30 sekunnin jaksoissa ja sekoita välillä. Kuumenna kaiken kaikkiaan noin 2 min tai kunnes vaahtokarkit ovat sulaneet kuohkeaksi massaksi.

Kaada puolet tomusokerista toiseen kulhoon. Tee tomusokerin keskelle kuoppa ja kaada sulanut vaahtokarkkimassa kuoppaan. Voitele kädet ruokaöljyllä ja alusta loput tomusokerista vähän kerrallaan vaahtokarkkisulan joukkoon.

Vaivaa, kunnes seos on tasaista ja irtaana kulhon reunoista. Älä menetä toivoasi, vaikka taikina tuntuukin ensin tosi tarttuvalta.

Kääri taikina 2x kelmuun tai muovipussiin ja anna sen levähtää huoneenlämmössä hetken aikaa tai jopa seuraavaan päivään. Taikina säilyy jääkaapissa 1-2 viikkoa. Jos taikina tuntuu liian jämekältä jääkaapista otettaessa, sitä voi lämmittää pienen hetken mikrossa ja siten se on helpompi kaulia. Lisää tomusokeria leivonnan tai kaulimisen aikana, jos taikina tuntuu liian tahmealta.

Pohja:

4 munaa	
1½ dl	sokeria
1 dl	perunajauhoja
1 dl	gluteenitonta jauhoseosta
1 tl	leivinjauhetta

Valmistus: Ota esille noin 2,5 l kakkuvuoka. Leikkaa vuoan pohjalle pohjan kokoinen ympyrä leivinpaperista. Voitele vuoan reunat margariinilla ja jauhota halutessasi gluteenittomilla korppujauhoilla. Vatkaa munat ja sokeri paksuksi vaaleaksi vaahdoksi sähkövatkaimella. Lisää jauhot ja leivinjauhe siivilän läpi munasokerivaahtoon ja sekoita taikina varovasti nostellen tasaiseksi puuhaarukalla. Kaada taikina vuokaan. Paista 175 asteessa noin 30–40 minuuttia. Anna kakkupohjan jäähtyä hetken aikaa vuoassa ja kumoa sitten leivinpaperin päälle. HUOM! Älä irrota pohjassa olevaa leivinpaperia ennen kuin kakkupohja on kokonaan jäähtynyt; leivinpaperi estää pohjaa painumasta kuopalle keskeltä.

Leikkaa jäähtynyt pohja kolmeen osaan.

Kostutus: 1-2 dl sitruunalimonadia

Valkosuklaamoussetayte

2	liivatelehteä
2 dl	vispikermaa
100 g	maustamatonta tuorejuustoa
100 g	valkosuklaata (sokeria)

Laita liivatelehdet likoon kylmään veteen. Vaahdota kerma kuohkeaksi. Sulata valkosuklaa vesihautteessa. Yhdistä valkosuklaa tuorejuuston joukkoon. Lisää vaahdotettu kerma seokseen. Kuumenna 1 rkl vettä ja liota liivateet siihen ja lisää hieman jäähtyneenä mousseseoksen joukkoon. Lisää halutessasi sokeria ja sekoita täyte tasaiseksi.

Vadelmamoussetayte

3	liivatelehteä
2 dl	vispikermaa
100 g	maustamatonta tuorejuustoa
200 g	vadelmia
1tl	vaniljasokeria sokeria haluamasi määrä

Laita liivatelehdet likoon kylmään veteen. Vaahdota kerma kuohkeaksi. Yhdistä vadelmat ja sokerit tuorejuuston joukkoon. Lisää vaahdotettu kerma seokseen.

Kuumenna 1 rkl vettä ja liota liivateet siihen ja lisää hieman jäähtyneenä mousseseoksen joukkoon. Sekoita täyte tasaiseksi.

Kakun täyttäminen:

Vuoraa kakkuvuoka, jossa paistoit pohjan, kelmulla. Täytä kakku ylösalaisin. Aloita kakun täyttäminen asettamalla päällimmäinen kakkulevy vuoan pohjalle. Kostuta sitruunalimonadilla pullasutia apuna käytäten.

Levitä valkosuklaamousse ensimmäiseen väliin ja laita seuraava kakkulevy sen päälle. Kostuta jälleen sitruunalimonadilla ja levitä toiseen väliin vadelmamousse. Aseta lopuksi päällimmäiseksi pohjalevy ja kostuta se hyvin. Peitä täytetty kakku kelmulla ja anna hyytyä vähintään neljä tuntia, mutta mieluummin seuraavaan päivään.

Kakun kuorruttaminen ja koristelu:

Kumoa hyytynyt kakku kakkuvadille. Vaahdota 1 dl kermaa ja levitä vaahdotettu kerma kakun reunoille ja päälle. Kerma auttaa kuorrutuslevyä "asettumaan paremmin aloilleen". Kauli valmistamastasi vaahtokarkkitaikinasta tarpeeksi suuri levy. Aseta kaulittu levy kakun päälle ja leikkaa ylimääräiset reunat pois taikinapyörällä. Valmista sinisestä marsipaanista kakun päälle Sallan vaakuna ja pyöritä siitä myös tanko, jolla reunustat kakun alareunan. Voit halutessasi ripotella kakun päälle syötävää kakkukimallia.

Salla-pullat

Kohonneesta pullataikinasta otetaan pienen limpun kokoinen taikinapala ja siihen nypitään seuraavat aineet:

100 g	margariinia tai voita
1 dl	sokeria
2	munaa
1 dl	kermaa
1 tl	leivinjauhetta vehnäjauhoihin sekoitettuna vehnäjauhoja niin, että taikinasta tulee leivottava

Taikinasta leivotaan pieniä rinkelöitä, jotka pyöritellään kaneli-sokeriseoksessa. Rinkelät kohotetaan ja paistetaan 200 asteessa. Salla-pullia on tehty aikoinaan vanhassa Sallan kirkonkylässä. Ohje on sallalainen perinneohje.

Joulutortut (Vissyrtortut)

Ohje Annikki Vuonnala

1 kg	margariinia/voita
1 kg	vehnäjauhoja
2 tl	leivinjauhetta (riipaus suolaa)
½ tl	ruokasoodaa
1	pieni pullo vichyä

1. Nypi margariini ja vehnäjauho-leivinjauho-ruokasoodaseos murumaiseksi.
2. Lisää vichy-vesi ja sekoita tasaiseksi.
3. Kauli ja taita taikina pari-kolme kertaa. Jäähtyä taikinaa jääkaapissa puoli tuntia.
4. Kauli taikina ja muotoile lumutäytteisiä tähtitorttuja.
5. Paista 250 asteessa noin 10 minuuttia.

Joulupullat

Ohje Marja Myllykangas

4 dl	maitoa
50 g	hiivaa
1½ dl	sokeria
1½ tl	suolaa
n. 10 dl	vehnäjauhoja
1 rkl	kardemummaa
150 g	margariinia

1. Liuota hiiva kädenlämpöiseen maitoon.
2. Lisää muut ainekset paitsi rasva sekoittaen aluksi vatkaamalla.
3. Vaivaa taikinaa käsin kunnes se irtaana kulhon reunoilta.
4. Lisää lopuksi pehmeä rasva ja jauhoja tarvittaessa.
5. Kohota kaksinkertaiseksi.
6. Nujerra taikina käsin pöydällä ja muotoile joulupullia.
7. Kohota pullat ja voitele sekoitetulla kananmunalla.
8. Paista 225 asteessa noin 10 minuuttia.

Sallatunturi-rap

1. Sallatunturit jäivät rajan taa, mutta uudet Salla viihsyttyvulla saa. Tuuhan Arska pisti hihat heilumaan ja rinteeseen päästiin pujottelemaan.

Jee jee jee jee

2. Talkoilla Sallan Karhut hissiä pyöritti ja SM-mitaleista kansa kilpaili. vaan eihän siitä mitään talkoilla tuu tunturille tilattiin Doppelmayer uus.

Hissi...hissi

3. Vuosi oli silloin kuuskytviisi kun kuulu Karhumaja rakennettiin siis. Siitä melkein kymmenen vuotta eteenpäin ja Revontulihotellin tunturilla näin.

Jee jee jee jee

4. Oli seiskeytluku ja uskookaa: Sallatunturin kasvu jatkui vaan kaks perhettä hurjaa ja rohkeaa pykäs mökkikylät tosta vaan

Sallatunturin tuvat ja Kelopiritit Sallatunturin tuvat ja Kelopiritit

Tuu Sallatunturiin tuu laskemaan, tuu pelaamaan, tuu uimaan.

Tuu Sallatunturiin tuu nauramaan, tuu nauttimaan, tuu viihtymään.

5. Ootko koskaan kuullu kummempaa oli tunturilla hetken linkomäki vaan. Se mäkimiehet matkaan sinkosi ja tunturin taivaalla miehet lenteli.

Spede Spede

6. Kaheksankytluvulla tahti kiihtyi vaan Sallatunturin kupeen rakennetaan Salla-halli, Poropuisto, nopeuslaskurinteet yksityismökit ja lumetustykkit.

jee jee jee jee

Tuu Sallatunturiin tuu laskemaan, tuu pelaamaan, tuu uimaan.

Tuu Sallatunturiin tuu nauramaan, tuu nauttimaan, tuu viihtymään

7. Kisaa monta pientä ja suurempaa Sallatunturi isännöidä saa. Kakstuhatta luvulle tultaessa on nopeuslaskun MM-kisaa ja Eurooppa-cuppia.

Mainetta ja kunniaa. Mainetta ja kunniaa.

8. Siitä aikaa on kulunut hurjasti kun tunturilla nähtiin vain harvoin turisti. Nyt kansalaisia tapaamme hollannin Englannin, Venäjän ja Kreikankin.

9. Tuli monta lamaa ja konkurssia mutta Sallatunturi selviää voittajana. Kun vain yhdessä eteenpäin uurasetaan ja aina samaan hiileen puhalletaan.

Tuu Sallatunturiin tuu laskemaan, tuu pelaamaan, tuu uimaan.

Tuu Sallatunturiin tuu nauramaan, tuu nauttimaan, tuu viihtymään

Tuu Sallatunturiin, tunturiin Tuu Sallatunturiin, tunturiin Tuu Sallatunturiin, tunturiin Tuu Sallatunturiin, tunturiin!

TUU SALLATUNTURIIN!!!

Teksti: Päivi Virkkula

Juhlava koulupäivä Salla 150 vuotta

Noin 500 sallan koululaista juhli näyttävästi ja monipuolisesti Sallan 150 vuotistaivalta. Kaikkien koulujen oppilaat kokoontuivat kirkonkylään Sallatunturin koululle jo heti perjantai-aamusta 23.11. Oppilaiden juhlapäivä koostui työpajoista, historiallisesta juhlaesityksestä sekä tanssiaisista.

Oppilaille kädentaitoja työpajoissa

Monipuoliset toiminnalliset työpajat antoivat tekemistä kaiken ikäisille oppilaille. Kaikkein pienempien oppilaiden työpajoissa valmistettiin viirejä ja tutustuttiin sadun maailmaan. Isompien oppilaiden työpajat oli jaettu pelipajoihin ja neljään eri kädentaito työpajaan, joissa valmistettiin itselle avaimenperä. Materiaaleina käytettiin poronluuta, nahkaa, huovutusvilla ja helmiä. Suunnittelemaan avaimenperiä nopeimmat oppilaat saivat valmiiksi useammankin kappaleen. Nämä käsin tehdyt avaimenperät ilahduttivat monen oppilaan mieltä, oltiin sitä mieltä, että tämänkaltaista työpajatoimintaa voisi olla kouluissa muulloinkin kuin juhluvuonna.

Sallan historia eläväksi

Työpajatoiminnan välissä oppilailta oli mahdollisuus käydä seuraamassa Sallan historiasta kertovaa juhlanäytelmää. Näytelmää esitettiin Sallatunturin koulun juhlasalissa, jonka penkit olivat täynnä juhlaaasteisiin pukeutuneita oppilaita, opettajia ja muuta koulun henkilökuntaa kahdessa eri näytöksessä. Juhlasali oli koristeltu juhlavyyhtein, valoasetelmin ja kynttilöin, joiden pehmeä valo lisäsi entisestään juhlatunnelmaa.

Historiallisen juhlanäytelmän oli valmistanut noin 70 oppilaan joukko opettajineen. Mukana oli oppilaita ensimmäisestä luokasta

aina lukiolaisiin saakka. Kaiken kaikkiaan noin tunnin kestävä näytelmä liimasi penkkiin kaikkein pienimmätkin katsojat ja seuraamaan hievahtamatta vaihtelevaa näytelmää alusta loppuun. Juhlanäytelmä koostui historiallisista katsauksista sallalaisiin vaikuttaneista tapahtumista. Mukaan oli mahduttettu näytelmää, uutiskatsauksia, laulesityksiä ja runoja.

Kiertokoulusta läskikapinan, sodan ja Ruotsiin muuton kautta nykyaikaan

Juhlanäytelmä saa alkunsa 150 vuoden takaa. Tapahtumapaikkana on kiertokouluaikea luokkahuone, jonne Kantalahden kauppias saapuu ilmoittamaan, että Kuolajärven pitäjältä on tullut oma seurakuntansa. Jahvetti Moilasan julistus läskilaatikon päällä antaa ajankuvan työoloista savotakämpillä. Tanssiesitys 1920-luvulta tuo puolestaan häivähdyksen sen aikaisesta juhlinnasta.

"Kapinaan!" Huusivat Jahveti Moilasan kiihottamat savotakämpäläiset viinan ja korttiansa keskeltä, kun taas toisaalla tanssittiin charlestonia ja pidettiin hauskaa.

Vuonna 1894 tuli Sallaan kansakoulu, joka oli aluksi useimpien vanhempien mielestä ajanhukka. Vuonna 1939 Sallassa oli kuitenkin jo 21 koulua. Kansakoulun alkuaikojia historiallisessa näytelmässä kuvasi näytelmäpala

kansakoulunaikaisesta luokkahuoneesta, jossa opettaja koki oppilaansa nurkkaan luuta silmille annettuaan tälle ensin viisi kertaa näpeille karttakepillä, kun läksyt olivat jääneet tekemättä.

Sotavuosien tapahtumat tuotiin esille sodanaikaisilla uutiskatsauksilla rintamalta ja evakoon lähdöstä. Uutisfilmien rahiseva ääni ja mustavalkoinen kuva veivät ajatukset sodanajaksiin oloihin. Kun uutisfilmin jälkeen oppilaat lavalla lauloivat Evakon laulua ja lavan edestä kulki kurja joukko evakkoja nytyt kourissaan eläen todeksi laulun sanat "tässä on mun koko omaisuus, viisi pientä lasta sekä vielä kahvipannu uus", niin ainakin aikuisilla herähti kyynel silmäkulmaan.

Sotien jälkeen siirryttiin vahaan uudisrakentamisen aikaan, jota tahdittamassa sai yleisökin olla mukana laulamalla Sallan marssia. Jälleenrakentamisen vuosina raivattiin uutta peltoa 600 hehtaaria ja asukkaita Sallassa oli yli 11 000. Vuoden 1950 loppuun mennessä oli rakennettu 400 uutta siirtomaatila. Hyvä kehitys kuitenkin katkesi ja 1960-luvulla alkoi muuttoliike Ruotsiin töiden perässä. Suurta muuttoliikettä Ruotsiin kuvattiin juhlaesityksessä laulun "Lumi teki enkelin eteiseen" myötä.

Sallatunturi säily voittajana!

Sallatunturi on se paikka, johon useimmat matkailijat tutustuvat Sallaan tullessaan. Juhlaesityksessä vauhdikkaaseen Sallatunturi-räpiin siivitti katsaus vuoden 1937 syöky- ja pujotteluhiihdon maailmanmestaruuskisoista. Sallatunturi on kuin käyntikortti Sallasta. Juhlaesityksessä nähty vauhdikas Sallatunturi-rap oli parasta mainosta kotitunturillemme. "Mainetta ja kunniaa!" ja "Tuu Sallatunturiin!" jäivät soimaan katsojien korviin vielä pitkään esityksen jälkeen.

Sallalle merkittävä Kellose-län rajan avautuminen tapahtui vuonna 2002. Tätä kuvattiin rajanauhan leikkauksella

ja suomalaisten ja venäläisten kätelyillä. Musiikkiesitys "Minä soitin harmonikkaa" sekä suomeksi että venäjäksi laulettuna kuvasti uuden yhteistyökumppanin löytymistä.

Takaisin tähän päivään juhlayleisön toi Stalingrad Cowgirls'n laulu "Let me make it real". Yhtyeen jäsenistä Henna ja Enni olivat päässeet saapumaan paikalle ja heidän laulunsa päätti hienolla tavalla historiallisen juhlaesityksen. Koko esiintyjäporukan käydessä kiittämässä yleisöä lavalla ja aplodien raikuessa voi vain todeta yhden mukana olleen opettajan sanoin: "Vasta kun sen näki kokonaisuutena tajusi kuinka hieno siitä tuli!"

Tanssiaisat kuin linnan juhliissa

Sallan yläkoululaisten ja lukiolaisten juhlapäivä huipentui tanssiaisiin. Niin oppilaat kuin opettajatkin olivat pukeutuneet juhlan vaatimalla tavalla ja liukuivat pian juhlasalin tanssilattialla niin valssin, tangon kuin humpankin tahdissa. Tanssitunnelmaa haettiin tanssimalla yhdessä letkistä, joka sujuikin varsin mallikkaasti. Tanssimusiikista vastasi koulun oma bändi, joka oli harjoitellut tanssikappaleita juhlatanssiaisista varten. Myös tansseja oli opeteltu liikuntatunneilla. Juhlatanssiaisissa nämä uudet taidot otettiin käyttöön ja juhlasalin lattia täyttyi pian tanssivista pareista. "Tällaista voisi olla useamminkin eikä vain 150-vuotisjuhluvuonna" tuumasi joku oppilaista tanssin lomassa. Varmaa on, että tämän koulujen järjestämän Salla 150 vuotta juhlan jälkeen jokainen läsnä ollut sallalainen oppilas tietää paljon enemmän kotikuntansa historiasta kuin aikaisemmin. On myös hienoa, että kouluilla elettiin todeksi Sallan 150-vuotisjuhluvoisi! Hyvää syntymäpäivää Salla!

Nina, Inkeri, Noora
Kuvat: Nina Sipilä

Juhlvaltuuston kokousta seuraamassa vasemmalta: Olavi Mattila, Tatu Vaarala, Martti Hautala, Sylvi Hautala, Raimo Sailas ja Matti Autio.

Ansioimerkit

SOSIAALI- JA TERVEYSTOIMI

Aatsinki, Aila
Alaraatikka, Laila
Anttila, Kaisa
Davidsainen, Irmeli
Hautaniemi, Aino
Hourula, Raija
Hänninen, Minerva
Hänninen, Paula
Jänkä, Raija
Kalliskota, Airi
Kantola, Hanna
Karkkola, Aila
Karkkola, Tuula
Kontio-Kinnunen, Sirkka-Liisa
Koskela, Helmi
Kultanen, Maire
Laitila, Rauni
Loisa, Marja-Terttu
Luusua, Anja
Lämsä, Aini
Maijala, Hertta
Mattila, Aini
Mattila, Ritva
Mikkola, Eila
Mikkola, Rauni
Pihlajamäki, Siiri
Pohtila, Eira
Räsänen, Suoma
Rönkkö-Kivelä, Anja
Saastamoinen, Arja
Salla, Riitta

Salmijärvi, Pirjo
Seppälä, Airi
Seppänen, Tarja
Sivonen, Pirkko
Soppela, Seija
Tallgren, Eija
Tervo, Liisa
Tiikkaja, Marjatta
Tuutijärvi, Taina
Tuutijärvi, Tuula
Tyyskä, Ritva
Vaarala, Elsa
Vartiainen, Vuokko
Vesterinen, Ritva
Virranniemi, Marja Leena
Virtanen, Arja

HALLINTO - JA ELINKEINOTOIMI

Eskelinen, Irja
Jaakonsaari, Anne-Mari
Niemi, Leena

SIVISTYSTOIMI

Junno, Liisa
Laine, Raija
Matikkala, Tuula
Salmijärvi, Raimo
Ågren, Liisa

TEKNINEN TOIMI

Junttila, Eija
Järvelä, Aini
Kurvinen, Maire
Leinonen, Raija
Päiväniemi, Tenho
Moilanen, Risto

TALOUSTOIMI

Kotala, Sirkka

Arvokas tunnelma vallitsi Sallan valtuuston juhlapöytäkokouksessa

Totutusta poiketen Sallan valtuuston kokoontumispaikkana oli tällä kertaa kirkonkylän ala-asteen koulun juhlasali, sillä sinne saatiin mahtumaan valtuutettujen lisäksi mukava joukko kuntalaisia sekä kuorolaisia, jotka vastasivat juhla-
valtuuston musiikkiesityksistä.

Sallan valtuuston juhlapöytäkokouksen avasi kunnanvaltuuston puheenjohtaja Antero Miettinen. Puheellaan hän raotti Sallan monivaiheista historiaa, johon tarkennusta toi Tuomo Haurusen esitelmä. Esitelmässään Haurunen kertoi, kuinka Kuolajärvestä muodostettiin oma kirkkoherrakunta 30.11.1857 päivätyn Keisarillisen Majesteetin käskykirjeellä. Suomen itsenäistymisen jälkeiset vuodet, läskikapina, sotavuodet, jälleentekeminen, työttömyys ja toisaalta maatalouden vahvistuminen ja taas hiljalleen hiipuminen ovat luoneet sen ympäristön, jossa kukin valtuusto on määrätietoisesti pyrkinyt elämää eteenpäin vieviin ratkaisui-

hin luotsatessaan kuntalaivaa kohti tyvenempiä vesii. Haurusen tekemät laskelmat valtuuston pitämistä kokouksista osoittivat, että valtuustossa käsiteltävät asiat ovat vuosien varrella määrällisesti vähentyneet, mutta asioiden käsittelyyn käytettävä aika on lisääntynyt. Tämän päivän päättäjiltä vaaditaan entistä laaja-alaisempaa osaamista ja tietoa.

Sitkeät ja sisukkaat sallalaiset

Juhlvaltuuston juhlapuhujana oli valtiosihteeri Raimo Sailas. Myös hän käsiteli juhlapuheessaan Sallan historiaa. Hänen mielestään nykypäivän ongelmat voisi suhteuttaa sodan jälkeiseen aikaan. Historiaa tutkimalla huomaa, että aina on selvitty vaikeistakin ajoista, ollaanhan Sallassa sitkeitä ja sisukkaita. Historiasta on otettava opiksi, mutta menneisyyteen ei kuitenkaan saa jäädä liiaksi tuijottamaan, vaan katse on Sallassa ja koko Itä-Lapissa suunnattava tulevaisuuteen. Alu-

een vahvuutena Sailas piti Soklia, Kuolan aluetta ja avoimena olevaa rajaa Venäjälle. Rautatien kunnostamista ja vahvistamista hän piti aivan olennaisena asiana elinkeinon kehittymisen ja ihmisten kulke-
misen kannalta.

Juhlakokouksessa kuultiin Sallan Laulun, Kallaan Laulun ja Savukosken kuoron laulua Taina Hiltusen johdolla. Näiden kuorojen yhteisesityksen jälkeen muistettiin Sallan juhlavuoden mitalilla Sallan vanhinta yritystä Sallan Osuuspankkia, rajan ylittävästä kotiseutuyhteistyöstä Salla-seuraa ja Oiva Kunnaria, rajan avautumiseen vahvasti vaikuttanutta kenraali evp. Matti Autiota ja pienten kuntien asemaa puolustanutta valtiosihteeri Raimo Sailasta. Lisäksi Kuntaliiton myöntämiä ansioimerkkejä luottamushenkilönä toimimisesta luovutettiin seuraavasti. Hopeinen ansiomerkki: Jaakko Kajula ja Veikko Lehikoinen. Kultainen ansiomerkki: Urpo A. Hautala, Antero Miettinen, Olli Saariniemi ja Matti Salmijärvi.

Lisäksi muistettiin ansiomerkkein työntekijöitä, jotka ovat palvelleet Sallan kuntaa ja kuntalaisia yli 30 vuotta ja jotka ovat edelleen kunnan työntekijöitä. Kaiken kaikkiaan mitalin saajia oli 63, 60 naista ja 3 miestä. Osa mitalin saaneista työntekijöistä on joutunut uusiin työtehtäviin jopa kolmekin kertaa, kun entinen toimenkuva on lakannut. Uusiin työtehtäviin on joko opastettu tai uudelleen koulutettu, lähtökohtana on ollut työpaikan säilyminen.

Juhlakokous päättyi sallalaisen Olavi Kantolan säveltämään ja sanoittamaan Sallan marssiin, joka laulettiin yhteislauluna. Tämän jälkeen siirryttiin juhlahahveille ja myöhemmin illalla kutsuvieraille ja mitalinsaajille järjestettyyn juhlatilaisuuteen.

Nina, Inkeri, Noora
Kuvat: Bart Braafhart

Nina, Inkeri, Noora
Kuvat: Bart Braafhart

Sallan Laulu, Kallaan Laulu ja Savukosken kuoro esiintymässä Taina Hiltusen johdolla.

Salla-Mari Tuutijärven suunnittelema juhlavuoden mitali.

Salla 150 vuotta -juhlavuoden huipennus

Salla 150 vuotta -juhlavuosi huipentui lauantaina 24.11. järjestettyyn kutsuvierastilaisuuteen, johon oli kutsuttu yhteistyökumppaneita ja ansiomitalien saajia. Juhlapaikaksi oli valittu Sallatunturin koulun juhlasali, joka oli puettu juhla-asuun valkoisin liinoin, hopeisin kynttilöin ja valotaideteoksia.

Illtjuhlat alkoivat tervehdyksen vastaanotolla. Vieraita juhlaan saapui paitsi naapurikunnista niin myös kauempaa Lapin läänistä, pääkaupunkiseudulta ja aina Ruotsista ja Venäjältä saakka. Myös päivällä juhla- ja valtuuston kokouksessa ansiomerkein palkitut kunnan työntekijät ja yhteisöjen edustajat oli kutsuttu juhlaan. Kunnanjohtaja Kari Väyrynen, kunnanhallituksen puheenjohtaja Juha Kesälahti ja kunnanvaltuuston puheenjohtaja Antero Miettinen toivottivat vieraat jo eteisessä lämpimästi tervetulleiksi. Pian juhlasalin pöydät täyttyivät vieraista, jotka hieman jännittyneenä odottivat illan ohjelmaa.

Yksituumaisuudessa Sallan voima

Yksituumaisuutta ja yhteistyötä sallalaisilta ja koko Itä-Lapin välillä peräänkuulutti sisäasiainministeriön ylijohtaja Cay Sevón juhlapuheessaan. – Sallassa on osattu oikein määrittellä kunnan vahvuudet, mahdollisuudet, heikkoudet ja uhat. Toimiva laskettelukeskus, Venäjän naapurisuus sekä Oulangan kansallispuisto ovat Sallan vahvuuksia. Saavutettavuuden ja tunnettavuuden eteen on vielä tehtävä töitä ja se edellyttää yksituumaisuutta ja yhteistyötä, markkinointia ja myyntiä.

Cay Sevónin mukaan Sallassa kunnioitetaan menneisyyttä ja eletään tulevaisuudessa. Kuin tästä todistuksena juhlapuheen jälkeinen koululaisten esittämä historiallinen juhlanäytelmä eli todeksi Sallan 150 vuoden aikaisia vaiheita. Näytelmä oli sama, jonka koululaiset olivat edellisenä päivänä esittäneet koulujen Salla 150 vuotta -juhlissa. Vaiherikas ja monipuolinen esitys sai juhlayleisön milloin nauramaan, milloin

kyyneliin. Koululaisten yhteistyön saumattomuus näkyi nautittavana ja onnistuneena esityksenä juhlayleisölle, mutta myös esiintyjille itselleen onnistumisen elämyksenä.

Ruokailun aikana juhlayleisön kommentteista huomasii, että esitys oli puhutellut kutsuvieraita. Sallatunturi-räpistä kehoitettiin tekemään jopa mainoslevy. Musiikki onkin asia, jossa sallalaista osaamista löytyy ja se on tunnettua maailmallakin.

Juhlamenu koostui paikallisista raaka-aineista

Illan menu käsitti sallalaisia ja itä-lappilaisia ruokia, jotka oli valmistettu ajatuksella jotain uutta, jotain vanhaa. Salla 150 vuotta -juhlaa varten jalostettu Salla-kakku kirvoitti joissakin pöytäseuruissa jopa tinkaa siitä, mistä se oli valmistettu. Sallakakun salaisuus on paljastettu toisaalla tässä lehdessä. Enimmäkseen pöydissä kuitenkin kiiteltiin koululaisten opettajiensa kanssa valmistelemaa juhlanäytelmää. Esityksessä mukana oleville oppilaille lauantai oli koulupäivä ja heille oli järjestetty oma ruokailu esiintymislavan takana olevaan peilisaliin. Kouluruuan sijaan heille oli tarjolla pizzaa ja virvoitusjuomia.

Juhlavieraiden ateriointia tunnelmoi soitollaan sallalaista syntyperää oleva Teemu Ikonen yhdessä avovaimonsa Tanja Räsänen kanssa. Teemu Ikonen kertoi käyvän mielellään Sallassa esiintymässä ja kommentoi juhlia hyvin suunnitelluiksi ja joiden toteutus osui nappiin. Yhteistyön voima, yhteen hiileen puhaltaminen ja tulevaisuuden usko saa aikaan jotain näin perustavaa. Kiitokset onnistuneesta juhlasta kuuluu sen suunnittelijoille ja toteuttajille ja tietenkin juhlavieraille. Erityiskiitokset juhlissa olleelle henkilökunnalle. Ylpeänä ja iloisen olemme tänään sallalaisia!

Nina, Inkeri, Noora
Kuvat: Bart Braafhart

Jälkiruokapöydässä tarjolla Sallan nimikkokakkua.

Maaherra Hannele Pokan onnittelut 150-vuotta täyttävälle Sallan kummalle.

Sisäasiainministeriön ylijohtaja Cay Sevónin mielestä Sallassa on osattu määrittellä oikein kunnan vahvuudet.

Sallan kunta kiittää

Salla 150 vuotta juhlan onnistumiseen vaikuttaneita henkilöitä ja yhteisöjä.

Erityinen kiitos koululaisille ja heidän ohjaajilleen, muille esiintyjille, kunnan työntekijöille sekä järjestelyistä vastanneille tahoille.

Järjestäjät ja yleisö;
Teitte juhlastamme ikimuistaisen sallalaisen 150 vuotisjuhlan.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2008!
SALLAN KUNTA

Juhlamestusta seurakuntatalolle siirryttiin ristisaatossa.

Eväitä tulevalle vuodelle

Arjen hyvä Salla

Sallan juhluvuosi ja sen eri tapahtumat ovat osoittaneet, miten hyvä kunta meillä on ja miten monia asioita sallalaiset tekevät todella hyvin, jokainen omalla paikallaan.

Näytelmä Kekkonen vika keräsi kerta toisensa jälkeen salin täydeltä katsojia, yhteensä sen näki noin 1200 ihmistä. Konserteissa on kuultu, että täällä on upeäänisiä laulajia ja taitavia soittajia. Monet sallalaiset tekevät vapaaehtoisuustyötä jonkin tahon hyväksi, toinen seurakunnan, toinen metsästysseuran tai jonkin muun yhdistyksen. Tunturin alueen kehittäjät tekevät hyvää työtä. Yritteliäisyyttä on joka puolella kuntaa, myös kaukana kuntakeskuksesta ja tunturista. Sallalainen poronliha on jatkanut menestyskulkuaan. Viimeisimmäksi sallalainen ruisleipä palkittiin Suomen parhaana. Lehdestä loppuisi tila, jos luettelisi kaikki tavat, joilla ihmiset tuottavat toisilleen iloa ja paikkakunnalle vireyttä.

Joskus tulee ihmeteltyä ja kuulee ihmeteltävän: "Miten täällä on tämmöistä! Näin vähäväkisessä kunnassa."

Arveluttaa, kehtaako hyviä asioita ääneen sanoa tai kehua. Jos ei kivi jostain tipahda päähän kehuja, niin ainakin syyllinen olo tulee siitä, että unohtaa hetkeksi kaikki epäkohdat.

Kerran menin helsinkiläisen ystäväni kanssa sallalaiseen elämyspaikkaan, jossa liput ovat edullisemmat oman kunnan asukkaille kuin muualta tuleville. Esitettyämme lippupyynnön myyjä totesi: "Siis yksi paikkakuntalainen ja yksi normaali." Kaikessa ystävällisyydessään hän tietenkin tarkoitti normaalihintaista lippua, mutta kun mieleni irrotti lauseen asiayhteydestään, se kuulosti hilpeältä, kuin jonkun naapurikunnan yksittäisajattelijan pohdinnalta. Onko henkilö sallalainen vai normaali?

Mutta me itsestämme tiedämme, miten asiat ovat. Salla ei ole syrjäinen murheenlaakso. Tämä on tavallinen suomalainen paikkakunta, jossa on tavalliset hyvät pal-

velut. Minulta joskus "etelässä" kysytään, millainen Salla on. "Siellä on kaikki palvelut, tai ainakin siinä Kemijärvellä? Että ei tarvihe etemmäksi männä?" Vähän aikaa mietittyään pitää vastata: "On kaikki. Ei tarvihe." Tämän "tarvihtemisen" voisi varmaan jokainen kysyä itseltään näin jouluostosten aikaan.

Usein sanotaan, että aina lähellä olevaa kauneutta ja hyvyyttä ei huomaa. Täälläkin tunturimaisemiin turtuu ja lähellä olevien ihmisten arvoa ei tule ajatelleeksi.

Sallan hyvät puolet matkailijoille on helppo nähdä. Arjen hyvä Salla koostuu ehkä pienemmistä osista ja vaatii siksi tarkempaa katsomista.

Kysymykselle "miten meidän nyt käy" ei ole aihetta edes tehtaan lakkautusuhun edessä, jos hieman vertaa niihin hetkiin, kun nykyisen Sallan puolella katsottiin itään ja nähtiin sinipunainen taivas, kun kylät paloivat sodan alussa.

Naiset tekivät kotirintaman raskaatkin työt, itkivät välillä murheita, pelkoa ja väsymystä lehmien kylkiin, ja miehet toimivat rintamalla oloissa, joita nykyihminen ei kykene kuvittelemaan.

Jos sen ajan sallalainen näkisi vuoden 2007 lopun Sallan kirkonkylän joululuoineen, kauppoineen ja uusine toreineen, hän mahtaisi ihmetellä, miten yltäkyläisessä kunnassa vielä kerran eletään. Tuon ajan ihmiset loivat tälle kaikelle puitteet, ja heitä kohtaan on syytä tuntea kiitollisuutta, muulloinkin kuin itsenäisyyspäivänä.

Myös nyky-Sallassa on henkistä ja aineellista häntää. Monet joutuvat tulemaan toimeen niin vähällä, että sitä voi olla vaikea uskoa. Tätä ei tietenkään sovi unohtaa.

Minulta on kysytty "etelässä" silloin tällöin myös sitä, kasvaako niinkin pohjoisessa kuin Sallassa hyvin esimerkiksi peruna. Siihen voi vastata: "Mitä, ai päärynä. Kyllähän se kasvaa, mutta vain pohjoisimmat lajikkeet."

Terttu Pohtila

Juhlamestussa saarnasi teologian tohtori Jutta Jokiranta.

tää leikekirjan katseltavakseen kirkkoherranvirastossa.

Sallan seurakunta ohjaa 150-vuotisjuhlan rahalliset muistamiset siunauskappelin urkurahastoon.

Vuosikymmeniä työtä seurakunnan hyväksi

Juhlassa muistettiin seurakunnan eteen vähintään kymmenen, 20 ja 30 vuotta työtä tehneitä henkilöitä: vapaaehtoisia, luottamushenkilöitä ja työntekijöitä. He saivat valintansa mukaan joko seurakuntatyön ansiomerkin tai muistolahjan. Vähintään kymmenen vuotta seurakuntaa palvelleita oli yhteensä 31.

Elvi Luusua ja Irja Niemelä saivat tunnustuksen yli 30 vuotta jatkuneesta työstä. He ovat työskennelleet monenlai-

sisia keittiötoissa ja toimineet yhteisvastuukeräjinä. Myös luottamustehtävät ovat molemmille tuttuja. Työ jatkuu edelleen.

- Minusta tuntuu, että uskolle ihmiselle kuuluu luontoajan palvelu seurakuntaa niillä lahjoilla, millä kykenee, Luusua totesi.

- Olen saanut seurakunnasta paljon ystäviä. Toiminnasta saa aina kiitollisen ja tyytyväisen mielen.

Juhlapäivän päätteeksi Sallan Lauu ja Kallaan Lauu esittivät kirkossa Viulujen vesper -konsertin. Kuoroja johti Taina Hiltunen.

Terttu Pohtila
Kuvat: Arto Tuuha

Sallan seurakunta 150 vuotta

Aika muuttuu, sanoma pysyy

Sallan seurakunta päätti juhluvuotensa kirkkovuoden viimeisenä sunnuntaina 25.11. Päivän ohjelmaan kuuluvat messu, juhla kirkossa, kirkkokahvit seurakuntatalolla ja kirkkokonsertti illalla kirkossa.

Tsaari Aleksanteri II antoi marraskuun 30. päivänä vuonna 1857 käskyn Kuolajärven seurakunnan perustamisesta. Kappeliseurakuntana Kuolajärvi oli toiminut vuodesta 1826 lähtien.

Sallan seurakunnalla on ollut 150 vuoden aikana viisi pääkirkkoa. Sota-aikojen melsket muuttivat kokoon- tumispaikkaa tiuhaan tahtiin. Traagista oli, että vuonna 1838 rakennettu ja vuonna 1939 juuri peruskorjattu kirkko tuhoutui talvisodassa.

- Vuosina 1940 - 1944 seurakunnan virallinen kokoon- tumispaikka oli Kemijärven kirkko. Vuosina 1944 - 45 Kälviän kirkko täytti sallalaisten kokoon- tumistarpeet, ja vuosi-

na 1945 - 46 Sallan seurakunnan pääkirkoksi määrättiin Tuiran kirkko. Nykyinen Sallan kirkko valmistui vuonna 1950, kertoi kirkkoherra Antti Kettunen.

Muutoksista huolimatta kirkon sanoma on pysynyt koko ajan samana.

- Seurakunnan tehtävänä on pitää esillä sitä, mikä on pysyvää muuttuvassa ajassa, muistutti Ranuan seurakunnan onnittelut tuonut kirkkoherra Pentti Kallioranta.

Tuomiosunnuntain eli Kristuksen kuninkuuden sunnuntain juhlamessussa saarnasi sallalaissyntyinen teologian tohtori Jutta Jokiranta.

Monet tahot läheltä ja kaukaa esittivät onnittelunsa seurakunnalle. Paikalla oli onnittelijoita myös Kälviältä, jossa yli 2000 sallalaista oli evakos- sa sota-aikana.

Seurakunta sai arvokkaan lahjoituksen rovasti Erkki Koiviston jälkeläisiltä Liisa Hau- niolta ja Heikki Koivistolta. He lahjoittivat seurakunnalle isänsä vuosina 1945 - 1950 kokoamat lehtileikkeet, jotka käsittelevät Sallan kirkon suunnittelua ja rakentamista. Seurakuntalaiset voivat pyy-

JOULUTERVEHDYKSET

RIEMUISAT JOULUN JA UUDEN VUODEN TOIVOTUKSET

ISOVANHEMMILLE,
KUMMEILLE, KUMMIKAKAROILLE,
SUKULAISILLE, YSTÄVILLE JA TUTUIVILLE!

NOORA PELTOPERÄ

Kursun koulu toivottaa
Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta
kaikille koulun toiminnassa
mukana olleille tahoille!

Vallovaaran
kyläyhdistys ry
toivottaa
KAIKILLE kyläläisille
Hyvää Joulua ja
Onnea Vuodelle 2008

HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
SUKULAISILLE,
YSTÄVILLE JA TUTUIVILLE!

ANNA JA LEO LEINONEN

Jyty Salla ry

toivottaa Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008

HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
SUKULAISILLE,
YSTÄVILLE JA TUTTAVILLE!

LIISA & MATTI ALAKURTTI

Joulutähti taivahan,
onnen saatat tupahan.
Valot kauniit loistavat,
joulun ilot saapuvat.

Lämmin Joulutervehdys kaikille
sukulaisille, ystäville ja tutuille!
Susanna, Hannu, Joeli ja Juliaana Jussila

Hyvää Joulua!

Taksi-, vaihtolava- ja pyöräkuormaajapalvelut

Ailasmäki Ky

Salla / Sallatunturi, puh. 0400 719 562

Joulutervehdys ja
Uuden Vuoden toivotukset
sukulaisille, ystäville ja tuttaville.

Eeva Luukinen & Erkki Niskala

Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta
kaikille asiakkaille ja
yhteistyökumppaneille!

Sallan kunnan ruokahuollon henkilökunta

Herku-Soppi toivottaa
Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!

Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!

Itä-Rajan Pesupalvelu

Kiitän asiakkaita
kuluneesta vuodesta ja
toivotan Hyvää Joulua!

Kuntahoitaja Päivi Mattila p. 0400-914 552

Sallan kunnan kulttuuritoimi
kiittää kaikkia yhteistyötahoja
kuluneesta vuodesta ja toivottaa
Rauhallista Joulua ja
Menestyksellistä
Tulevaa Vuotta 2008!

Kiitän asiakkaita
kuluneesta vuodesta ja
toivotan Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2008!

Olli Salla

p. 0400 302 376, Pulkkaväidantie 29, 98930 Kotalan kylä

Hauskaa Joulua
ja Onnellista
Uutta Vuotta!

Naruska-Pulkkaviita kyläseura ry

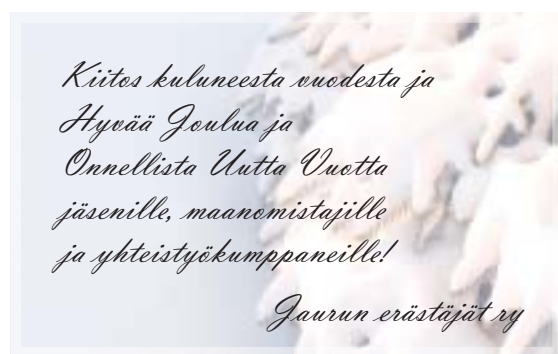
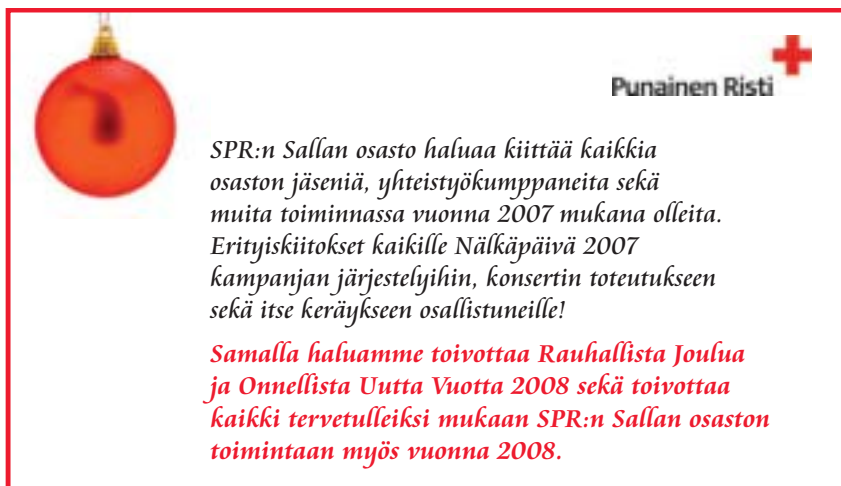
Itä-Lapin koulutusmatkailuhanke
kiittää yhteistyökumppaneita ja
koulutuksiimme osallistuneita
sekä toivottaa Rauhaisaa Joulua
ja Onnellista Vuotta 2008!

Hauskaa Joulua!

Marja Mäkinen
taksi 1+7

(myös pyörätuoli ja parikuljetukset)
040 7667 831

Tuntematon rintama

- talvisota Sallan alueella

1939-40 -näyttely

avataan Poropuistossa 19.12.

Kantalahdessa näyttely sai melko paljon kävijöitä. Avajaistilaisuudessaakin oli paljon kiinnostuneita. Kuva Perttu Matero.

Museoalankehittäminen Sallan ja Kantalahden alueilla – hanke on poikunut kansallisella tasolla ainutlaatuisen tuloksen suomalais-venäläisestä paikallismuseoyhteistyöstä. Sallan museo ja Kantalahden kaupunginmuseo ovat viime keväästä lähtien suunnitelleet yhteistä kiertonäyttelyä, joka olisi esillä sekä Venäjällä että Suomessa. Näyttelyn toteuttamiseen ovat osallistuneet myös Kantalahden kaupungissa toimiva 19. Armeijan museo sekä Alakurtin hallinto.

Näyttely avattiin Kantalahden kaupunginmuseossa 3.11. josta se siirtyi 19. armeijan museoon 1.12. Näyttely tulee 8.12. viikoksi Alakurtille, ja sieltä se palaa Suomeen 17.12.

Keskustelujen perusteella päädyttiin siihen, että talvisota Sallan alueella olisi sopiva näyttelyn aihe. Talvisota jäi - tai parempi olisi kai sanoa jätettiin - tuntemattomaksi asiaksi Neuvostoliiton aikana. Vasta viimeisen viidentoista vuoden aikana sotahistorioitsijat Venäjällä ovat päässeet aiheeseen ja arkistoihin kunnolla käsiksi.

Kiertonäyttelyn olemukseen kuuluu, että näyttelyn luonne hieman vaihtelee näyttelytiloista riippuen. Näyttelyn runko, asiasisältö ja historian faktat eivät luonnollisestikaan muutu: näyttelypaneelissa seisova suomen- ja venäjänkielinen teksti on pysynyt samana rajan molemmin puolin. Kantalahden kaupunginmuseo teki suuren työn rakentamassa näyttelyyn muun muassa itsenäisen näyttelyosan, joka koostui viime vuosina Venäjällä julkaistuista Talvisota- aiheisista kirjoista.

Näyttelyn keskeinen sanoma on, että sota on yhtä aikaa sekä raakaa että inhimillistä. Yksilöt päivämäärien ja joukko-osastotunnusten takana, niin sotilaat kuin siviilitkin, pyrkivät ensiksi säilyttämään henkensä ja toiseksi uskonsa ja yhteytensä elämän mielekkyyteen tuhon keskellä.

Kantalahden kaupunginmuseon näyttelyavajaisissa korostettiin useassa puheenvuorossa sitä, kuinka tärkeää on, että vaikeaa ja sotaista aihetta pystytään käsittelemään rauhanomaisen yhteistyön myötä ja siten kenties oppimaan historiasta jotain.

Poropuistossa näyttelyn toivotaan kiinnostavan paikallisten ohella myös joulusesongin matkailijoita, mitä silmällä pitäen näyttelytekstit on käännetty englanniksi ja ruotsiksi. Sallan alueen sotahistoriasta on saatu jo tiedusteluja etukäteen englantilaisilta matkailijoilta. Ruotsalaisia aihe kiinnostanee erityisesti siksi, että Sallan suunnalla ruotsalaisilla vapaaehtoisjoukoilla oli suuri merkitys.

Näyttely on auki Poropuistossa tammikuun loppuun saakka, josta se siirtyy kunnan tiloihin, myöhemmin tarkemmin ilmoitettavaan paikkaan. Näyttelyn toivotaan jatkavan kiertuetta myös lähialueen kuntiin Lapisissa ja miksei Ruotsiinkin. Ruotsalaisiin museoihin ja sotahistorian harrastajiin hanke on myös luonut suhteita yhteistyötä varten, mikä osaltaan näkyy jo näyttelyssä.

Perttu Matero
projektityöntekijä

Museotoiminnan kehittäminen
Sallan ja Kantalahden alueilla – hanke

*Kotosallan toimitus kiittää
lukijoitaan, yhteistyökumppaneitaan
sekä kaikkia kuntalaisia kuluneesta
Sallan 150-vuotisjuhlavuodesta.*

*Kiitos myös kaikille käypäläisille, uusille ja vanhoille
tutuille Sallankävijöille, pyörähtäkääpä toistekki!*

*Lopuksi toivotamme kaikille
Rauhallista Joulua ja Menestyksekkästä Uutta Vuotta
- toinen sataviisikymppinen vasta alakaa!*